

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 385/2019
20.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранка Станића, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, решавајући о захтеву Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Сектора за људске ресурсе, Дисциплинске комисије из Београда, за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 23 У 16085/16 од 06.11.2019. године, у предмету утврђивања дисциплинске одговорности, у нејавној седници већа, одржаној дана 20.12.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Захтев се **ОДБАЦУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Подносилац захтева је предложио преиспитивање пресуде Управног суда 23 У 16085/16 од 06.11.2019. године, којом је уважена тужба АА из ..., поништено је решење Дисциплинске комисије Министарства унутрашњих послова ДК бр. 116-221/16 од 24.10.2016. године и предмет је враћен надлежном органу на поновно одлучивање.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева Врховни касациони суд је нашао да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Ставом 2. члана 49. ЗУС-а је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. истог члана је прописано да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Из побијане пресуде, навода захтева и списка предмета управног поступка достављених уз захтев произлази да је пре доношења побијане пресуде вођен дисциплински поступак од стране органа чија надлежност за одлучивање је прописана чланом 210. Закона о полицији ("Службени гласник РС" 6/16 и 24/18), тако да је

поступак био двостепен. Ово стога, јер је тужилац против првостепеног решења дисциплинског старешине Полицијске управе за град Београд поднео приговор Дисциплинској комисији. Жалба је у управном поступку редовно правно средство којом жалилац побија правилност првостепене одлуке иницирајући другостепени поступак. Одредбом члана 162. Закона о полицији је прописано да против првостепене одлуке полицијски службеник има право приговора дисциплинској комисији. Чланом 164. истог закона прописано је да Влада уредбом ближе одређује дисциплинску одговорност у Министарству, па се, према члану 12. Уредбе о дисциплинској одговорности у Министарству унутрашњих послова ("Службени гласник РС" 8/2006), на питања вођења дисциплинског поступка која нису уређена овом уредбом примењују одредбе закона којим се уређује општи управни поступак. Стога, по налажењу овог суда, приговор полицијског службеника у дисциплинском поступку, по својој правној природи, представља жалбу, која је редовно правно средство у општем управном поступку. То, даље, значи да је недозвољен захтев за преиспитивање судске одлуке поднет против правноснажне одлуке Управног суда којом је оцењена законитост решења донетог у дисциплинском поступку у коме по приговору подносиоца захтева одлучује други, а не исти орган који је донео првостепену одлуку. У конкретном случају није била искључена двостепеност одлучивања у спроведеном дисциплинском поступку, јер није била искључена жалба, односно приговор.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да ће, недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице, Врховни касациони суд одбацити решењем.

Са изнетих разлога, на основу наведених прописа, поднети захтев је недозвољен, па је Врховни касациони суд, применом одредбе члана 53. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 20.12.2019. године, Узп 385/2019

Записничар,
Весна Мраковић, с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић